

Gerai pasiruošti bulvių kasimui ir jų saugojimui

Bulves kai kas vadina mūsų antrąja duona. Todėl bulvių derliaus likimu reikalinga rūpintis nemažiau, kaip grūdinių kultūrų derliumi.

Artinasi bulviakasis. Tam, kad bulvės būtų nuimtos laiku ir be nuostolių, užtikrintas geras jų laikymas žiemos metu, reikalinga visapusiškai šiam darbui pasiruošti.

Masinių bulvių kasimas, kaip taisyklė, pradedamas pilnai pribrendus gumbams, tai yra, kai bulvieniui pradeda džiūti. Aišku, kad čia negalima apsieiti be išimčių, kadangi įvairios bulvių rūšys pribirsta ne vienu metu. Tačiau bulvių kasimą reikia organizuoti taip, kad jis būtų užbaigtas vėliausia iki šalnų. Priešingu atveju, šalnos ir dažni lietūs pakenks gumbams.

3—4 dienas prieš pradedant bulvių kasimą reikalinga nuplauti bulvieniūjus ir užsilosuoti juos kartu su turtingomis cukrumi kultūromis, kaip kukurūzais, daugiamečių žolių atolu, bei kita žaliaja mase. Kitu atveju bulvieniūjus galima sužalgyti ir išdžiovintus panaudoti juos gyvuliams kaip stambiuosius pašarus.

Mūsų sąlygomis bulvės išartimos arkliniams plūgais. Ji plūgą reikia nustatyti kuo giliau, taip, kad nebūtų sužalojami gumbai. Negalima išarti bulvių daugiau, negu bus nukasta tą pačią dieną, nes palikus išartas ir nenukasius bulves nakčiai gali gumbams pakenkti nakties šalnos.

Labai svarbu kasant bulves teisingai jas paruošti saugojimui. Dar tą pačią dieną nukastas bulves reikia pradėti džiiovinti ir rūšiuoti. Gledros metu tai geriausiai atlikti toje pačioje dirvoje, kur jos džiūna gana greit ir po keletos valandų jau ga-

lima pradėti rūšiuoti: į stambias, sėklines (vidutines) ir pašarines (mažąsias bei sužalotas). Po to vežti į atitinkamas saugyklas.

Paliekant džiiovinamas bulves dirvoje nakčiai reikia jas apdengti šiaudais ir plonu žemių sluoksniu.

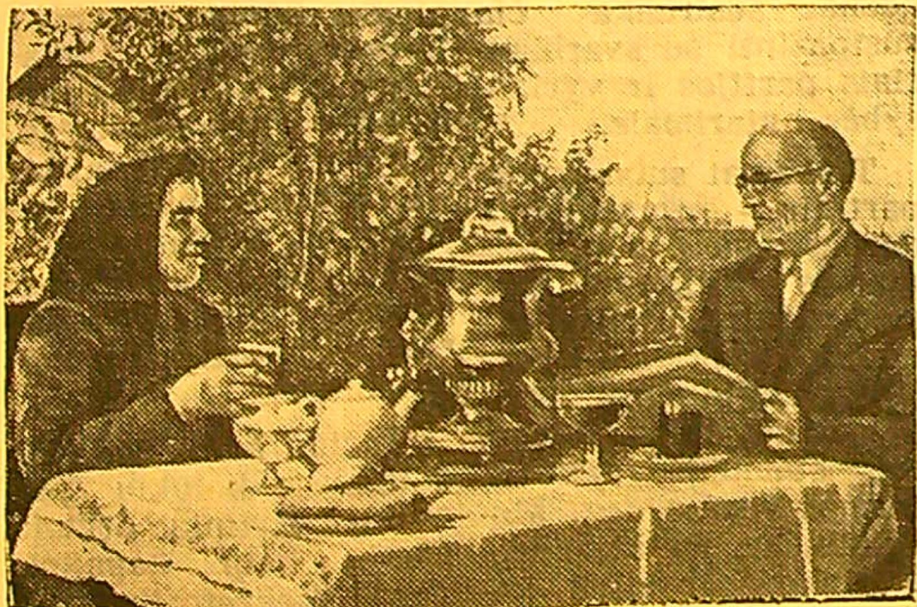
Bulvių rūšiuojama galima atlikti ir kitu būdu — kasant. Šitokiu atveju kiekviena kasėja turi 3 krepšius (kiekvienai bulvių rūšiai). Bet ir po šitokio bulvių rūšiuojimo reikalinga jas išdžiiovinti.

Ypač rūpestingai reikalinga organizuoti bulvių laikymą, saugojimą žiemos metu. Gerai, kada tam reikalui yra įrengti sausi rūšiai, specialios duobės. Bet daugumoje bulvės žiemą laikomos kaupuose.

Siekiant gerai išsaugoti iki pavasario bulves kaupuose, reikia gerai juos įrengti. Kaip parodė patyrimas, mūsų kolūkių dirvos sąlygomis geriausiai išsilaiko bulvės tuose kaupuose, kurie daromi žemės paviršiuje. Šitoks kaupas praktiškesnis todėl, kad pavasarį jį niekada nepateks vanduo. Kaupą įrengiame šitaip. Supilame bulves į 2,5—3 m pločio, 1,5—1,7 m aukščio ir neriboto ilgio krūvą. Kaupą apdengiame 35—40 cm šiaudų sluoksniu, po to 20 cm žemės sluoksniu. Ji 20—25 cm pločio kaupo viršū iki šalčių paliekame nepadengtu žemėmis tam, kad bulvės visiškai išdžiūtų. Prieš rudens šalčius kaupą vėl apdengiame 25—30 cm šiaudų sluoksniu ir iki 30 cm žemėmis. Po to, visą kaupą apkasame 30—40 cm griovelio vandens nutekėjimui. Šitai paruoštame kaupe bulves niekada nesušals ir nesuges.

V. Apetas

„Lenino atminimo“ kolūkių agronomas

JAROSLAVLIO SRITIS. Šiemet Gavrilovo-Jamsko rajono „Krasnaja Pollana“ žemės ūkio artelėje visuotinio kolūkiečių susirinkimo nutarimu įvestas pensijų mokėjimas seneliams. Pensija mokama vyrams, išdirbusiems kolūkių nemažiau, kaip 25 metus, ir moterims, išdirbusioms nemažiau kaip 20 metų.

Nuotraukoje: kolūkių pensininkas V. A. Bezborodovas su žmona geria arbata savo sode.

L. Gorbašiovos nuotr.

(TASS).

VISŲ ŠALIŲ PROLETARAI, VIENYKITES!

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1956 m.

rugsėjo

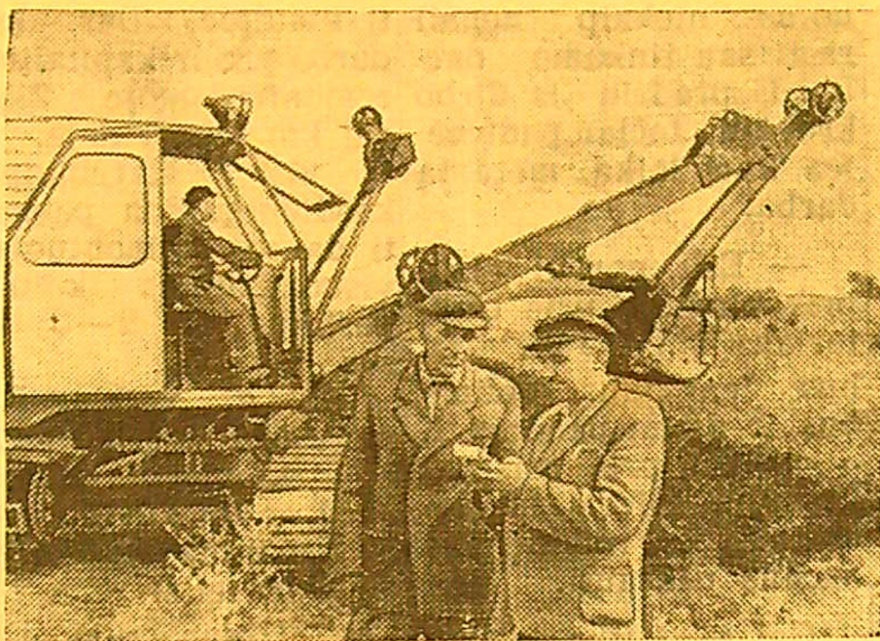
18

ANTRADIENIS

Nr.111(1382)

Kaina 15 kap.

Tarybų Lietuvoje

Sedos rajono „Varduvos“ kolūkyje atitekamai dideli melioravimo darbai. Šiemet artelės nariai nusašina daugiau kaip 300 hektarų pelkėtos žemės. Kolūkiui daug padeda Sedos MTS mechanizatoriai. Jie jau nusašino daugiau kaip 150 hektarų pievų. MTS ekskavatorininkas A. Buta, kasdamas pagrindinį kanalą, kasdien išima po 220—240 kubinių metrų grunto (norma — 180).

Nuotraukoje: kolūkių pirmininkas K. Vasiliauskas (dešinėje) ir ekskavatorininkas A. Buta. L. Morozovo nuotr.

(ELTA).

Kolūkiečiai statosi naujus namus

KELMĖ. (ELTA). Pernai rajono kolūkių gyvenvietėse pastatyti 42 gyvenamieji namai. Šiemet statybos užmojis žymiai didesnis. Šiuo metu statoma 110 naujų namų. „Zemdirbio“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai statosi dešimt namų. Šiais metais įkurtuves jau atšventė Vincas Skapčius, Bronius Zalpis ir kiti

kolūkiečiai. Dešimt namų taip pat statoma „Laimės“ kolūkyje. Į naujuosius namus artimiausiu laiku persikels kolūkiečiai Pranas Zablockis, Stasys Šilėnas ir Tomas Kupriščenka.

Didelė statyba vyksta „Laimės šaltinio“ ir „Varpos“ žemės ūkio artelių gyvenvietėse.

Gaminamas kukurūzų silosas

PANEVĖŽYS. (ELTA). „Nemuno“ kolūkyje nuimami kukurūzai ir gaminamas jų silosas. Apytikriais apskaičiavimais, iš kiekvieno hektaro bus vidutiniškai gauta daugiau kaip po 300 centnerių žaliosios ma-

sės. Jau užraugta daugiau kaip 80 tonų kukurūzų siloso.

Kukurūzai silosuojami taip pat „Raudonosios vėliavos“, Petro Cvirkos vardo ir kituose rajono kolūkiuose.

Baigė sėti žiemkenčius

VABALNINKAS. (ELTA). „Žadeikių“ žemės ūkio artelėje baigti sėti žiemkenčiai. Daugiau kaip 220 ha

plote sėja atlikta per 7 dienas. Didelę paramą kolūkiui sėjos metu suteikė Vabalninko MTS mechanizatoriai Leo-

LINARŪTĖ BAIGTA

JURBARKAS. (ELTA). Pirmieji rajone baigė rauti linus „Pergalės“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai visame 50 ha plote. Laukininkystės brigadoje linarūtės metu buvo organizuotos specialios linų rovelių grupės po 25—30 kolūkiečių kiekvienoje.

Raunant, linai buvo rūšiuojami pagal stiebelių ilgį. Dabar visi linai suvežti į pastoges ir kuliama. Linų šiaudeliai vežami į lauką, kur paskleidžiami atsiklojėti.

Realizavę linų produkciją, kolūkiečiai numato gauti pusę milijono rublių pajamų.

Baigė rauti linus taip pat „Gegužės Pirmosios“, J. Janonio vardo ir „Laisvės“ kolūkiams.

Baigė žiemkenčių kūlimą

PRIENAI. (ELTA). „Pavasario ryto“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai pirmieji rajone baigė kultū žiemkenčius. Buvo kuliama 2 kuliamosiomis ir kombainu. Balbieriškio MTS kuliamosios mašinistas drg. Subačius ir traktorininkas drg. Useila per dieną prikuldavo po 9—10 tonų grūdų. Kolūkiečiams, dirbantiems kūlimo brigadoje, artelės valdyba taikė materialinio paskatinimo priemones.

Dabar kuliamas vasarojus.

Ruošia linų produkciją pristatymui

Kalinino vardo III laukininkystės brigadoje buvo pasėta 10 ha linų. A. Malecko vadovaujama, linų auginimo grandis rauti linus jau baigė.

Dabar baigiama nušukuoti galvutes. Jonas Bukelskis, Jonas Juškėnas, Juozas Vadišius vykdam šį darbą išdirba po 2—3 darbadi-

nus į dieną. Daugiau kaip pusė linų jau išklojėta. Linai nuo 1,5 ha jau išminti. Išklajėti linai suvežti Juškėnų kaime, kur vykdomas jų rūšiuojimas, džiiovinimas bei tolesnis apdirbimas.

S. Juškėnas

III brigados laukininkas

Pasirašytas Tarybų Sąjungos — Indonezijos bendras pareiškimas

Rugsėjo 11 d. buvo pasirašytas Tarybų Sąjungos — Indonezijos bendras pareiškimas.

Pareiškimą pasirašė: TSRS Užsienio reikalų ministro Pirmasis pavaduotojas A. A. Gromyko ir Indonezijos Respublikos Užsienio reikalų ministras R. Abdulganis.

(TASS-ELTA).

IŠ MASKVOS IŠVYKO INDONEZIJOS PREZIDENTAS SUKARNO

Rugsėjo 12 d. maskviečiai širdingai palydėjo Indonezijos prezidentą Sukarno, kuris kartu su savo palydovais išvyko į Jugoslavijos Federatyvinę Liaudies Respubliką.

Iš ryto tūkstančiai maskviečių išėjo į Gorkio gatvę, prie Baltarusijos stoties, į Leningrado plentą, kad palinkėtų gero kelio brangiam svečiui.

Daugybė maskviečių susirinko ir centriname aerodrome, kur atviru automobiliu atvyko prezidentas Sukarno ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas K. J. Vorosilovas. Susirinkusieji šiltai sveikina prezidentą Sukarno, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininką K. J. Vorosilovą, draugus L. M. Kaganovičių, G. M. Malenkovą, A. I. Mikojaną, M. G. Pervuchiną, M. Z. Saburovą, M. S. Suslovą, L. I. Brežnevą, N. A. Muchitdinovą, J. A. Furcevą, A. B. Arisatovą, P. N. Pospelovą.

Prie mikrofono Indonezijos prezidentas Sukarno sako kalbą, kurioje dėkoja už šiltą, nuoširdų priėmimą.

— Aš esu įsitikinęs, — sako prezidentas Sukarno, — kad mums apsilankius Tarybų Sąjungoje sustiprėjo Tarybų Sąjungos ir Indonezijos ryšiai ir draugystė. Aš labai džiaugiuosi ir esu dėkingas, kad draugas prezidentas Vorosilovas priėmė mano kvietimą aplankyti Indoneziją. Mes nekantriai lauksime jo atvykstant į mūsų šalį. Dar kartą — iki pasimatymo!

Brangūs draugai! Dar kartą laimingai pasilikti! Toli nuo mūsų, bet arti prie širdies.

9 valandą 20 minučių ryto lėktuvas, kuriame yra prezidentas Sukarno ir ministras Abdulganis, pakilo į orą ir pasuko į vakarus.

(TASS-ELTA).

Rašytojas pas kolūkiečius

KALININO SRITIS. Brusovsko rajono „Moldino“ kolūkyje jau 30 metų leidžiamas sieninis laikraštis „Za vysokij urožai“. Dabar du kartus i mėnesi čia leidžiamas numoristinis laikraštis „Kolchoznyi krokodil“. Sieninis laikraštis „Krokodilas“ plačiai padaro priešakinį linu augintojų bei gyvulių augintojų patyrimą, plekia nerūpestingus kolūkiečius, talpina aštrias karikatūras. Neseniai kolūkyje apsilankė rašytojas B. N. Polevojus. Jis susipažino su laikraščio turiniu, kalbėjosi su kaimo korespondentais bei redkolegijos nariais.

Nuotraukoje: rašytojas B. N. Polevojus kartu su kaimo korespondentais apsvarsto ka tik išleista eilini „Kolchoznyi krokodil“ numerį.

N. Čamovo nuotr.

(TASS).

5 tonos siloso kiekvienai karvei

Jau kelintą dieną „Raudonojo Spalio“ žemės ūkio artėlės kolūkiečiai silosuoja kukurūzus. Kartu su laukininkystės darbuotojais sėkmingai dirba gaminant silosą ir melžėjos G. Vetlovaite, L. Aleknaite, T. Juchnevičienė, E. Dubovskaja, L. Petrauskaitė su fermos vedėju Vladu Vorotinsku priešakyje.

Kolūkiečių gyvulių augintojai įsipareigojo šiomis dienomis ne tik prižiūrėti karves, bet ir padėti paruošti daugiau pašarų gyvuliams žiemojimo laikotarpiui.

Gerai sekasi bendras laukininkystės bei gyvulininkystės darbuotojų darbas prie siloso tranšėjos. Vienas pasakui kita, kukurūzų masės pakrauti, prie siloso kapoklės priva-

žiuoja vežimai. Jau kelintą dieną veža iš lauko kukurūzus Vladas Bakauskas, Vaclovas Savičius, Kazys Nastajus ir kiti.

Sparčiai dirba paduodant kukurūzus į kapoklę jaunos merginos Genė Goršanova ir Genė Rožkova.

Tik per dvi dienas užraugta daugiau kaip 90 tonų gero siloso.

— Niekuomet dar nebuvo paruošta tiek sultingų pašarų karvėms, kiek šiomet, — pasakoja kolūkiečių pirmininkas drg. Razdobudkinas. Užraugsime ne mažiau, kaip po 5 tonas siloso vienai karvei. Jau dabar paruošta 250 tonų.

B. Stankevičius

Bernotiškųjų apylinkės Tarybos pirmininkas

NETINKAMAS PAVYZDYS

„Garbingo darbo“ kolūkiečių I laukininkystės brigadoje gyvena dvidešimtmetis komjau nuolis Beinoras Jonas. Atrodytų, toks jaunuolis turėtų rodyti pavyzdį kitiems kolūkiečiams. Bet to nėra. Beinoras niekaip negali rasti sau tinkamo darbo. Iš pradžių jis dirbo krovėju, tačiau padirbė jęs kurį laiką, metė tą darbą:

— Ech, geriau eisiu prikabinėtoju prie traktoriaus „DT-54“, ten bus lengviau, galima bus ir dieną pamiegoti, o dirbant prie mašinos krovėju, šoferis neduoda ramybės, reikia greit mašiną pakrauti.

Gal gi iš tikrųjų prikabinėtojo darbas jam labiau patiks, ir jis pavyzdinai dirbs, galvojo kolūkiečiai. Bet Beinorui nepatiko ir prikabinėtojo darbas: mat traktorininkas jam duoda daug darbo, — tai inventorių reikia pataisyti, tai traktorių ir kitas mašinas sutepti, o pamiegoti taip ir nebėra laiko. Ir Beinoras nutarė daugiau nebedirbti prikabinėtoju. Kaip nutarė, taip ir padarė. Dabar jis sau ramia sąžine sėdi namuose, groja armonika ir reikalauja, kad kolūkyje kasdien būtų kinas ir šokiai. Dažnai galima matyti Beinorą krautuve prie bonkos degtinės, tik jokia būdu ne kolūkiečių laukuose. Kolūkiečiai reikalauja, kad Beinoras rodytų jiems ne tokį „pavyzdį“, kaip dabar ir kad jis nežemintų komjaunuolių autoritetą.

A. Grybovas
B. Rogožinas

SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

O kolūkiečių vadovai tai žino...

„Pirmūno“ kolūkyje yra skaitlinga — 9 vyrų statybinė brigada. Jai vadovauja kolūkiečiai Feliksas Grikinis. Darbo šiai brigadai daug. Jau žiema nebetoli, bet iki šiol neatremontuota nė viena kolūkiečių arklidė, Dubų km. esanti kiaulidė. Dar daug darbo yra ir kapitaliniai remontuojamoje Zagorių km. karvidėje. Gi iš visų statybininkų kasdien galima pamatyti darbe remontuojant visuomeninius kolūkiečių pastatus tik 2—3 vyrus.

Ką gi veikia šiuo metu kiti statybininkai? Į šį klausimą lengvai atsakys bet kuris I arba II laukininkystės brigadų kolūkiečiai:

— Uždarbiauja. Dirba ten, kur gauna šimtelių grynais... Kolūkiečių žodžiai neturėtų.

Pas II brigados kolūkiečių drg. Naglinskienė statybininkai neseniai uždirbo 800 rb., pas tos pačios brigados brigadininką drg. Napri — 200 rb. Dabar statybininkai karštai darbuo-

jasi pas I brigados kolūkiečių A. Laurinavičių. Greit čia užbaigę tvarto remontą, jie vėl gaus iš kolūkiečių grynais 700 rb.

Be abejo, šiais uždarbiais statybininkai nepasitenkins. Ir kodėl jiems neuždarbiauti, jei niekas nedraudžia, nereikalauja, kad pirmoje eilėje būtų tinkamai atremontuoti visuomeniniai pastatai. O juk kolūkiečių valdybai šių savivaliaujančių statybininkų „uždarbiai“ gerai žinomi.

Kolūkiečių pasipiktinimas statybininkų uždarbiais ir kolūkiečių valdybos neryžtingumu sudraudžiant savivaliautojus visiškai vietoje.

Žiema nelauks, kol kolūkiečių vadovai išsiųdins ir sudraus uždarbiaujančius statybininkus. Todėl nelaukiant nė vienos dienos šiems „uždarbiais“ reikia padaryti galą. Statybininkai turi pirmoje eilėje paruošti žiemai visuomeninius pastatus.

J. Karpavičius

MOKSLEIVIAI KOLŪKYJE

„Pirmūno“ kolūkyje talkininkauja apie 100 M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos moksleivių. Kartu su jais dirba ir Imbrado septynmetės mokyklos septyntokai. Mokiniai padeda kolūkie-

čiams kulti, rauti linus, raugti silosą. Talkininkavimas kolūkiečiams padės jiems įgyti daugiau praktikos įvairiuose žemės ūkio darbuose.

S. Pilkauskaitė

Daug padeda gimtajam Kalinino vardo kolūkiečių Girsų septynmetės mokyklos auklėtiniai. Vadovaujami mokytojos Kunavičienės, mokiniai kartu su kolūkiečiais užbaigė kuli-

mą IV laukininkystės brigadoje. Dabar jie rauna linus.

Darbe pasižymi mokinės Cholopovaitė, Venclovaitė, Vorobjovaitė.

V. Davelkis

Padeda kolūkiui

Didelę pagalbą nuimant derlių teikia „Lenino atminimo“ kolūkiečių Turmanto vidurinė mokykla. Rugsėjo 14 d. mokytojai ir techninis personalas nuplovė ir surišo 2,5 ha avižų, moksleiviai nurovė 0,6 ha linų ir išvalė 4 tonas rugių ir kviečių.

N. Ustinova

Turmanto bibliotekos vedėja

—□—

„Pergalės“ medžiagos

pėdsakais

„Pereikime per miestą“

Tokio pavadinimo korespondencija buvo išspausdinta š. m. rugpjūčio 30 dienos „Pergalėje“. Joje buvo iškelta visa eilė miestiečių esančių trūkumų. Apie leistos gatvės, blogai padengti kanalizacijos vamzdžiai. Didelė betvarkė miesto pirtyje — daugelis drabužiams skirtų spintučių neužrakinamos, rūbinėje purvinos grindys.

Miesto DŽDT vykdomasis komitetas pranešė redakcijai, kad duoti atitinkami nurodymai esantiems trūkumams pašalinti.

„Vetsanitaras yra, o darbo jokio“

Tokio pavadinimo skaitytojo laiškas buvo išspausdintas 102 (1373) „Pergalės“ laikraščio numeryje. Jame buvo nurodyta, kad „Už taiką“ kolūkiečių vėsininkas J. Dainys nesąžiningai atlieka jam patikėtą darbą.

Kolūkiečių valdyba pranešė redakcijai, kad laikraštyje iškelti faktai pasitvirtino. Vetsanitaras J. Dainys už nesąžiningą darbą atleistas iš einamų pareigų.

Partijos eilių augimas—svarbiausias partinio darbo baras

Mūsų partija yra priešakinis darbo žmonių būrys. Ji susideda iš priešakinių mūsų didvyriškosios darbininkų klasės žmonių, šlovingosios kolūkinės valstietijos, į ją įeina geriausi tarybinės inteligentijos, kilusios iš liaudies ir glaudžiai susijusios su ja atstovai.

Vykdamas didžiojo Lenino nurodymą apie tai, kad reikia visokeriopa kelti partijos nario vardą, mūsų partija įpareigoja savo organizacijas budriai saugoti šį vardą, stojančiųjų į TSKP eiles atžvilgiu griežtai taikyti individualų priėjimą bei rodyti jiems aukštą reiklumą.

Partija nesivaiko naujų narių kiekio, at-

simindama, kad jos jėgą sudaro ne narių skaičius, o pirmiausia jų kokybė. Šiuo metu, kai sprendžiami smarkaus materialinių gėrybių gavybos padidavimo uždaviniai, partija kreipia didžiausią dėmesį į tai, kad į jos eiles būtų priimami žmonės, betarpiškai gaminantieji šias gėrybes, — darbininkai ir valstiečiai.

TSKP XX suvažiavimas dar aukščiau pakėlė partijos autoritetą liaudies akyse. Tai matyti kad ir iš to, jog paskutiniu metu pastebimas žymus mūsų rajono partinių organizacijų augimas.

Užtenka pasakyti, kad per pirmąjį 1956 metų pusmetį mūsų ra-

jono partinės organizacijos priėmė kandidatais į TSKP eiles pusterčio karto daugiau žmonių, palyginti su tuo pačiu praėjusių metų laikotarpiu. Per paskutinius mėnesius „Lenino atminimo“ kolūkiečių pirminėje partinėje organizacijoje paduota keturis kartus daugiau, o „Bolševiko“ kolūkiečių — tris kartus daugiau pareiškimų stoti į partiją, palyginti su atitinkamu 1955 metų laikotarpiu.

Sie faktai liudija apie partinių organizacijų ryšių su masėmis sustiprinimą. Tačiau daugelyje partinių organizacijų darbas priimant naujus partijos narius bei kandidatus paliekamas savieigai, nekrei-

piama dėmesio į tai, kad darbininkų ir kolūkiečių skaičius priimamųjų tarpe yra labai mažas. To priežastis — rimtas apsilaidimas vykdamas partinių organizacijų darbą.

Ir iš tikrųjų, ten, kur partinis - organizacinis darbas yra reikiamame lygyje, ten vaizdžiai matomi partijos augimo rezultatai. Paimkime kad ir „Lenino atminimo“ kolūkiečių partinę organizaciją (sekretorius drg. Lozačkovienė). Čia kiekvieną mėnesį sudaromas darbo planas, partiniai susirinkimai vyksta reguliariai ir aukštu idėjiniu-politiniu lygiu, kuriuose aktyviai dalyvauja visi komunistai. Partinė organizacija sutelkė apie save platų nepartinį aktyvą. Partinė organizacija dažnai rengia at-

virus partinius susirinkimus, dalyvaujant plačiam nepartiniam aktyvui. Nepartinis aktyvas dažnai susirenka čia susipažinti su svarbiausiais partijos ir vyriausybės nutarimais.

Tinkamai sutvarkytas partinis - organizacinis darbas davė savo teigiamus rezultatus. Šiomet pirminė partinė organizacija priėmė į partiją kolūkiečių pirmininko pavaduotoją drg. Rusecką, stambių raguočių fermos vedėją drg. Mažaitavičių, melžėją drg. Burlakovą ir kitus, kurie buvo verti tapti TSKP nariais. Dabar jie pasiaukojamai dirba jiems pavestuose kolūkinės gamybos baruose. Neblogai dirba didinant partijos eiles „Bolševiko“ kolūkiečių pirminė partinė organizacija (sekretorius drg. Rožko-

vas), į kurią priimti neblogi gamybininkai, kaip drg. drg. Valkauskas, rūpestingas, energingas stambių raguočių fermos vedėjas Bakasiejevas — kolūkiečių pirmininko pavaduotojas, aktyviai dalyvaujantis stiprinant kolūkinę gamybą, ir Jatkunaitė — kolūkiečių melžėja. Dabar partinė organizacija dar ruošia į partiją du kolūkiečius.

Tačiau kartu su tuo daugelyje kolūkiečių pirmųjų partinių organizacijų, kaip Čapajevos vardo (sekretorius drg. Balabkinas), „Garbingo darbo“ (sekretorius drg. Kovalenko), „Pirmūno“ (sekretorius drg. Mičiūnas), „Naujo gyvenimo“ (sekretorius drg. Romelis) priimant naujus narius bei kandidatus prileidžiama savieigai, o Čapajevos vardo,

KALININO VARDŲ KOLŪKIO ŽEMDIRBIAI BAIGIA SĖJĄ!

Sėkite žiemkenčius, lygiuodamiesi į pirmūnus!

Pasiruošę priimti linų produkciją

Ištikinę žiemkenčių pranašumu didinant grūdų gamybą, Kalinino vardo žemės ūkio artelės nariai nutarė šiemet pasėti 500 ha žiemkenčių, kas sudaro beveik 150 ha daugiau, negu praėjusiais metais. Kolūkiečiai sėkmingai vykdė priimtą nutarimą. Artelėje jau pasėta 448 ha žiemkenčių. Sėjama gerai įdirbtoje ir patręštoje dirvoje. Iki rugsėjo 20 dienos žiemkenčių sėja čia bus visiškai baigta. Draugai kolūkiečiai! Sėkite kalininiečių pavyzdžiu. Skubėkite pasėti žiemkenčius geriausiais agrotechniniais terminais. Ankstyva žiemkenčių sėja padeda didinti derlingumą.

Kai žodžiai skiriasi nuo darbų

„Bolševiko“ kolūkyje pereinamais metais buvo pasėta 304 ha žiemkenčių. Palyginus su bendru pasėlių plotu tai labai nedaug.

Artelės vadovai ir kolūkiečiai pavasarį teisingai pasielgė, užplanavę šiemet užsėti žiemkenčiais nemažiau kaip 460 hektarų.

Praėjo 3 sėjos darbu savaitės. Atrodytų, kad kiekviena laukininkystės brigada, kasdien pasėdama pagal galimybes mažiausiai po 4—4,5 ha žiemkenčių, galėjo brigados sėjos planą — 76—80 ha — seniai įvykdyti.

Tačiau faktai rodo ką kitą. Rugsėjo 15 dieną kolūkyje pasėta tik 178 ha rugių, kas sudaro vos 38,7 procento viso žiemkenčių sėjos plano.

Prilijo lietus dirvas, todėl ir sparčiai sėti negalima, o pas mus sunkios, molingos dirvos, — aiškinasi kolūkio vadovai.

Bet argi šitokiomis kalbomis galima ištaisyti padėtį. Aišku ne. Kad sėti galima ir šitokiomis sąlygomis, vaizdžiai įrodo faktai ir iš vietos sąlygų. Pavyzdžiui, ne toks jau didelis kalmyninių II ir IV laukininkystės brigadų dirvų skirtumas. O žiemkenčių sėjos dar-

bai šiose brigadose vyksta labai skirtingai. Antai, IV, drg. Antanauko vadovaujamoje, brigadoje esant sėjos planui 76 ha jau pasėta 61 ha rugių, o II brigadoje (brigadininkas drg. Bagdonavičius) sėja iš viso dar nepradėta. O kas gi patikės, kad II brigadoje nėra lengvesnių dirvų. Dalykas tas, kad kai kurie brigadininkai ir kolūkio vadovai tikisi visą sėją atlikti pagrindinai traktorinės brigados jėgomis, tačiau jeigu mechanizatoriai nesusėją, reikia sėti rankiniu būdu. Kitos išeities nėra. Įdomu, kada gi II brigados kolūkiečiai šiemet pasės žiemkenčius ir kokio sekantiems metais galės laukti derliaus, jei iki rugsėjo 15 d. brigadoje dar nebuvo pasėta nė vieno hektaro žiemkenčių.

Pagaliau kolūkio vadovų tarpe paskutinėmis dienomis išvyravo nuomonė, jog reikia atsisakyti savo ankstyvesnio sumanymo — išplėsti žiemkenčių pasėlius. Jie dabar kalba apie tai, kad reikia užsėti žiemkenčiais tik 350—380 ha. Tad kur gi šių artelės šeimininkų atsakomybė už kolūkio sustiprinimą grūdų gamybos padidinimo pagrindu. **V. Daunoras**

Kodėl „Pirmūno“ kolūkis liko vienoje paskutiniųjų vietų?

„Pirmūno“ kolūkyje pagal planą šiemet reikalinga pasėti 350 ha žiemkenčių. Jau praėjo geriausi sėjos terminai, bet iki rugsėjo 15 d. kolūkyje pasėta vos 130 ha.

Sėja užsitęsė jau ir todėl, kad iki rugsėjo 10 d. buvo blogai organizuotas grūdų valymas, trūko sėklų. Bet svarbiausia priežastimi reikia laikyti nepakankamą traktorinės brigados paramą. Pagal MTS ir kolūkio sutartį traktorinėmis sėjamosiomis jau turėjo būti apšėti 200 ha, o iki šiol apšėta vos apie 100 ha. O juk brigadoje yra 2 sėjamosios.

Dalykas tas, kad sėjamosios labai daug laiko prastovi. Viena jų — siauraeilė nepritvirtinta jokiame traktoriui. Su ja dirba ir traktorius „NATI“ Nr. 10, ir „KD-35“. Traktoriu darbu brigadininkas drg. Rutulys vadovauja blogai, kai kurie traktorininkai nesavivaliauja. Neatsitiktinai todėl traktorininkas drg. Neverauskas I brigadoje, paruošęs sėjai 36

ha dirvų, prie „NATI“ traktoriaus prikabino plūgus ir pradėjo artil, o tuo metu traktorinė sėjamoji prastovėjo visą savaitę. Laukininkystės brigados brigadininkas drg. Dalnys, nepripašęs traktorininku sėti sėjama, buvo priverstas dirvas apšėti rankomis.

Sėjos metu tarp traktorininkų ir kolūkiečių nėra glaudaus ryšio, kas irgi priveda prie traktorių prastovėjimo. Pavyzdžiui, rugsėjo 16 d. traktorininkas drg. Štunžėnas pusę dienos laukė II laukininkystės brigadoje, kada bus atvežtos sėklos, atvykęs kolūkiečiai aptarnauti sėjama, bet nesulaukė. Ir taip tą dieną traktorius „NATI“ Nr. 14 nedirbo. O panašių faktų kolūkyje pasitaiko ir daugiau.

Padėtis „Pirmūno“ kolūkyje vykdančiam žiemkenčių sėją reikalauja, kad kolūkio valdyba imtųsi neatidėliotinių priemonių padėčiai ištaisyti. Negali likti nuošalyje ir MTS direkcija.

V. DANILOVAS

Pranešimas

apie grūdinių kultūrų nuėmimą, kūlimą, žiemkenčių sėją ir linų rūtę rajono kolūkiuose 1956 m. rugsėjo 15 d.

Eil. Nr.	Kolūkių pavadinimas	Plano įvykd. procentais			
		Nuplauta grūdinių	Iškulta grūdinių	Pasėta žiemkenčių	Nurauta linų
1.	Stalino vardo	*	42,1	38,4	93,7
2.	„Garbingo darbo“	*	23,6	65,4	74,0
3.	„Naujo gyvenimo“	*	21,4	79,3	79,7
4.	„Už taiką“	90,8	15,5	51,9	*
5.	Čapajevų vardo	90,0	16,3	45,0	90,0
6.	„Raudonojo Spalio“	84,5	50,8	75,2	78,7
7.	„Tarybų Lietuvos“	84,3	63,9	63,3	92,0
8.	„Pirmūno“	84,0	15,0	40,0	85,0
9.	P. Cvirkos vardo	83,2	22,7	60,0	40,0
10.	Kalinino vardo	81,6	25,8	89,6	71,1
11.	Mičurino vardo	79,4	23,5	61,5	67,7
12.	„Aušros“	75,2	51,1	67,2	37,5
13.	M. Melnikaitės vardo	75,1	18,2	55,2	66,6
14.	„Lenino atminimo“	71,9	25,1	39,5	93,7
15.	Puškinų vardo	71,2	21,2	39,6	36,0
16.	„Pažangos“	67,6	23,6	52,2	51,7
17.	„Bolševiko“	66,7	23,1	38,6	92,0
18.	Ždanovo vardo	64,3	18,6	51,4	81,0
19.	J. Zemaitės vardo	64,2	25,0	76,8	77,7

MTS direkcija

*) Planas įvykdytas.

„Naujo gyvenimo“ kolūkiuose priimtųjų per pirmą pusmetį tarpe nėra nė vieno kolūkiečio, nors iš jų tarpo galima parinkti tinkamus žmones. Kyla klausimas, kodėl šios partinės organizacijos neauga. Visi šių organizacijų sekretoriai vadovauja tiam tikriems darbo barams, dažnai bendrauja su kolūkiečiais. Bet reikias tas, kad į partijos eilių augimą jie žiūri, kaip į kažkokį atskirą, savistovų barą, nesurištą su partinės organizacijos bei kolūkio gyvenimu. Jie laukia, kol ateis tam tikras laikas, ir tada jie pradės rūpintis partijos eilių augimu. Tai yra jų pagrindinė klaida. Jie užmiršta, jog siekiant, kad partijos eilės augtų geriausių žmonių sąskaita, partinės organizaci-

jos turi labiau išgilinti į gamybos reikalus, nuolat pritraukti darbininkus ir kolūkiečius prie įpareigojimų vykdymo, išvystyti įvairias visuomeninės kontrolės formas, kviesti nepartinius ir atvirus partinius susirinkimus, rūpintis aktyvo politinio bei bendrojo lavinimo lygio pakėlimu.

Rajono komiteto biuras savo posėdyje iškliausė „Pažangos“ kolūkio partinės organizacijos sekretorių drg. Kazakevičių dėl netinkamo darbo didinant partijos eiles ir auklėjant jaunus komunistus. Tačiau nuo to laiko jau praėjo daugiau kaip trys mėnesiai, o poslinkių vidiniame partiniame darbe nesimato. Drg. Kazakevičius ir toliau tebedykinėja, užsiiminėja visiškai ki-

tais darbais, nepriderančiais partiniam vadovui.

Kodėl, pavyzdžiui, neauga „Pažangos“ kolūkio partinė organizacija? O gi todėl, kad iš 7 komunistų, vos trys dirba kolūkinėje gamyboje, nėra plataus partinio aktyvo.

Visiškai silpnai auga Zarasų pirmos ir antros vidurinių mokyklų partinės organizacijos. Apleistas partinis organizacinis darbas rajono vartotojų kooperatyvų sąjungoje (sekretorius drg. Sorinas). Todėl nenuostabu, kad šiose partinės organizacijos se į TSKP eiles nepriimtas nė vienas žmogus.

Darbo didinant partijos eiles sustiprinimas visiškai nereiškia, kad galima sumažinti reiklumą stojančiųjų į par-

tiją atžvilgiu. Tik formalistai, kuriems iš esmės nerūpi partijos reikalai, gali manyti, kad dabar visas dalykas yra tas, kad kuo daugiau darbininkų ir tarnautojų būtų ruošiami į partiją.

Rajono pramkombinato partinei organizacijai, priėmusiai kandidatų į TSKP narius drg. Trilupovą, matyti, nerūpi priimtojo savybės. Partinė organizacija žinojo ir anksčiau, kad Trilupovas blogai vadovauja komjaunimo organizacijai, surinktus iš komjaunuolių nario mokesčius jis pragerdavo. Ir vis dėlto jis buvo priimtas į partiją, o dabar, už komjaunimo darbo sužlugdymą bei narių įnašų pasisavinimą pašalintas iš komjaunimo organizacijos sekretoriaus pareigų. Nekoky-

biškai priiminėja į partiją stovybos-remonto kontoros partinė organizacija, kur kandidatų į TSKP narius priimtas drg. Kostygovas. Jis ir anksčiau elgėsi blogai, girtuokliavo, o paskutiniu metu jo elgesys visiškai nepridera komunistui, jis pradėjo dar labiau girtuokliuoti.

„Formalių partijos narių, — sakė Leninas, — mums ir veltui nereikia. Vienintelė vyriausybė, kuri rūpinasi ne narių skaičiaus padidimu, o jų kokybės pakėlimu, partijos valymu nuo „prisiplakėlių“, yra mūsų partija, — revoliucinės darbininkų klasės partija“.

Pirminių partinių organizacijų uždavinys yra tas, kad vadovavimo ūkiui lygio pakėli-

nuėmimą bei pirmųjų apdirbimą. Siekiant gauti aukšto numerio šiaudelius ir ilgą pluoštą, pirmiausia, laiku reikia nurauti. Linų rovimą reikia užbaigti, kol jie dar yra šviesiai geltonos brandos stadijoje. Raunant linus pralinkus 10 dienų po šviesiai geltonos brandos stadijos, pluošto derius sumažėja 14—17 proc., o uždelsus 20 dienų, derius būna mažesnis 22—30 proc.

Ypatingai didelę reikšmę turi savalaikis linų klojėjimas. Išklėjus linus rugsėjo mėnesį pluošto išeiga sumažėja 20 proc., palyginti su linais, išklėjtais rugpiūčio mėnesį. Dėl nesavalaikio išklėjusių linų pakėlimo bei neteisingo džiovinimo (jaujose ir pirtyse), dėl neteisingo apdirbimo (nuimant neišsiklojėjusių linus) ilgo pluošto išeiga irgi mažėja. Pluošto kokybę taip pat paveikia netinkamas šiaudelių rūšiavimas, nerūpestingas pėdų surišimas ir t. t.

Todėl apdirbant linus bei paruošiant linų produkciją pristatymui valstybei reikia laikytis specialistų patarimų. Nuo tinkamo linų produkcijos paruošimo prieš pristatant juos valstybei daug priklausys jos kokybė ir, vadinasi, apmokėjimas.

Draugai kolūkiečiai! Neuždelskite gatavos linų produkcijos pristatymo valstybei. Kuo anksčiau ir greičiau pristatysite šiaudelius, pluoštą, sėmenis, tuo didesnes pajamas gausite iš linininkystės.

Z. Nikitina

„Zagotlion“ Zarasų skyriaus direktorius

„Zagotlion“ specialistams buvo surengtas šešių dienų seminaras apie linų produkcijos priėmimą bei įvertinimą. Taip pat kolūkių rūšiotojai bei linų auginimo grandžių grandininkai buvo paminstruktuoti, kaip teisingai rūšiuoti ir paruošti linus pristatymui valstybei. Priėmimo punktai aprūpinti standartiniais linų produkcijos pavyzdžiais.

Šiais metais „Zagotlion“ priiminės ir šiaudelius, ir pluoštą, o taip pat sėmenis.

Norėtusi pateikti linų augintojams keletą patarimų vykdant linų

mo pagrindu dar labiau sutelkti apie save platų nepartinį aktyvą, kviesiti juos į atvirus nepartinius susirinkimus, duoti aktyvistams uždavinius, reguliariai supažindinti juos su svarbiausiais partijos ir vyriausybės bei pirminės partinės organizacijos nutarimais, partinio ir nepartinio aktyvo pagalba sustiprinti ryšius su masėmis ir tuo pagrindu pagerinti priimamų į partiją kokybinių sąstatą.

Tai padės dar labiau padidinti pirminių partinių organizacijų, komunistų vaidmenį gamyboje ir įvykdyti TSKP XX suvažiavimo nutarimus.

N. Chaustovas

LKP RK org. skyriaus vedėjas

Skurdūs jaunimo vakarai

Kažkaip prisiminėme prieš keletą metų linksmai praleistą laiką Mičiurino vardo kolūkio jaunimo vakare. Kiek daug ten erdvioje kolūkio klubo salėje tuomet buvo prisirinkę jaunimo, kaip gražiai jis linksminosi. Dabar, sako, bibliotekos ir klubo-skaityklos vedėjais ten dirba S. Stunžėnas ir J. Kazakevičius, — vyrai su keletu metų darbo praktika. Tikriausiai ten dabar jaunimo kultūriniai vakarai ruošiami dar dažniau, jie tapo dar linksmesni ir įvairesni.

Pirmąjį sekmadienį pasišovėme vėl nuvykti į Vajesiškį.

Į vietą patekome jau temstant. Todėl, nieko nelaukdami, žengėme prie klubo, kur tikėjome rasti susirinkusį jaunimą. Ir štai mes prie klubo. Jame tylu. Paimame už durų rankenos — ogi čia kilograminė spyna kabanti.

— Paklydome, ar ką? — susižvalgėme. — Stok! Kas ten? — vakaro tylą perskrodžia balsas. — E! žmonės, laikykite, vagys...

— Tai mūsų adresu, — atspėjome abu kartu. — Se tau kad nori: vietoje pasilinksminimo — daboklėn ko gero nuves.

Pradėjome aiškinti, kad mes ne plėšikai, bet atvykome pas draugus pasilinksminėti, ieškome klubo.

— Tai jūs nežinote? Kadaisė čia buvo kolūkio klubas, jūs neapsirikote, bet dabar čia grūdų sandėlis, — jau kiek atlyžęs, aiškino sargas. Dar kartą nukreipęs į mūsų veidus stipraus žibintuvėlio šviesą ir įsitikinęs, kad mes iš tikrųjų ne vagys, sargas pasiūlė mums nužingsniuoti į Dundulių kaimą pas kol-

ūkietį Praną Kušeliauską — ten, esą, šįvakar rengiama vakaruška.

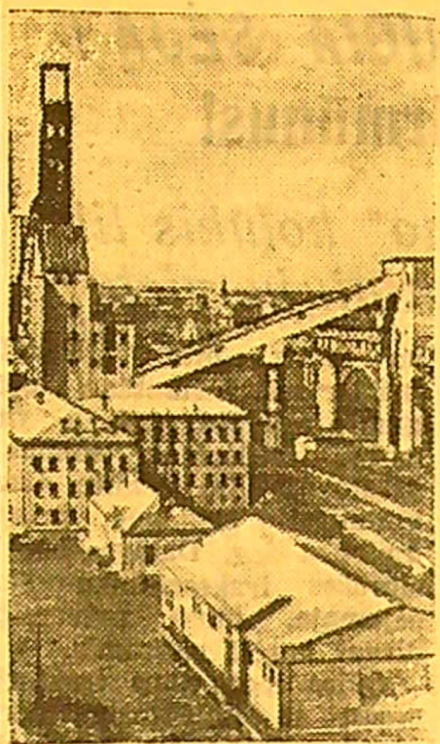
Nuklampoje į Dundulius jau žymiai blogiau nusiteikę. O ir patekę į vietą nebeteikome jokios vietės pasilinksminėti: mažoje pirkelėje šoko vos 10 porų jaunimo, bet ir tai ji buvo perpildyta. Likę jaunimas slampinėjo aplink trobą.

Išsinekame su pažįtamais.

— Taigi, yra pas mus biblioteka, skaitykla, yra jų vedėjai. Bet jie pas jaunimą ir akių nerodo: Kazakevičiui geriau prie stikliuko laiką praleisti, o Stunžėnas šeštadieniais ir sekmadieniais kažkur išvyksta. Tiek juos ir tematome. Pagaivokite tik, per visą vasarą jie nesurengė nė vieno poilsio vakaro. Juk pas mus anksčiau buvo nebologų saviveiklininkų, yra jų ir dabar, tik niekas jiems nevadovauja. Niekas nebeorganizuoja paskaitų, skaitytojų konferencijų. Žodžiu, kultūros darbuotojai sėdi šitaip sudėję rankas ir viskas. Pagaliau ir klubas buvo paverstas grūdų sandėliu... Taigi matote kaip „kultūringai“ linksminamės, — ne be kartėlio parodo jaunuolis į dūmuose skęstantį kambariuką.

Pasiteiravome pas jaunimą, kokie paskutiniai nuojū metu kolūkyje demonstruojami kino filmai.

— Na, ... kaip čia pasakius... prieš porą mėnesių kino filmai būdavo, vėliau tik skelbimai su filmu pavadinimais buvo iškljuojami, o dabar ir to nebematome. Kalba, neva tai mechanikų keitimasis rajone Kultūros namuose vyksta. Idomu tik, kiek

DNIEPROPETROVSKO SRITIS. Krivoj-Roge Saksaganės upės dugne ir jos pakrantėse yra didelės geležies rūdos atsargos. Siekiant padėti jos išgavimą, reikėjo nukreipti upę nuo rūdos telkinių. Tam tikslui Krivoj-Roge šachtų statybininkai iškasė penkių kilometrų ilgio tunelį. Saksaganės telkinio bazėje įrengiama kelias galtingas karjerų rūdai kasti atviru būdu. Dzeržinskio vartė rūdovne baigiamas įrengti nauja šachta „Saksaganė“, kuri pradės veikti dar šiais metais. Tai yra pati giliausia šachta krivbasėne. Ji projektuojama 1200 metrų gyllo.

Nuotraukoje: nauja šachta „Saksaganė“ „Dzeržinskio rūdos“ tresto Dzeržinskio rūdovne.

S. Viltmano nuotr. (TASS).

—★ —★—
dar laiko tie mechanikai kaitaliosis...

Nusivylę išvykome namo...

Jei Zarasų kultūros skyriaus vadovams bei Kultūros namų darbuotojams neįtikimi mūsų įspūdžiai Vajesiškyje, pasiūlysiame ir jiems ten apsilankyti. Gal savo akimis pamatę, kaip Mičiurino vardo kolūkio jaunimas praleidžia vakarus, jie liautųsi tikėję gražiomis spalvomis išmargintomis Kazakevičiaus ir Stunžėno darbo ataskaitomis.

D. Janulis
K. Daneikis

Pastatė per 3 mėnesius, o įrengti niekaip negali

„Tarybų Lietuvos“ žemės ūkio artelėje pastatytas vienas gražiausių gyvulininkystės pastatų rajone — keturių cilių 150 vietų karvidė iš plytų su šiferiniu stogu. Šalia jos stovi 250 tonų talpos siloso bokštas.

Statybos darbus vykdė Zarasų statybos-remonto kontora. Žmonės dirbo greit ir gerai. Karvidės sienos ir stogas, o taip pat siloso bokštas buvo pastatyti per 3 mėnesius. Beliko tik iškloti grindis, įrengti edžias, pagalbines patalpas.

Tačiau jau praėjo daugiau kaip metai, o

karvidės įrengimas vis dar nebaigtas. Statybos-remonto kontoros darbuotojai su drg. Goršanovu priešakyje dabar ten net ir nepasirodė. Visą laiką statybininkai teisindavosi tuo, kad, esą, karvidės vidaus įrengimui nėra statybinio medžiagų. Tačiau tai neteisinga. Kolūkis aprūpino statybą visomis, reikalingomis medžiagomis — mediena, cementu bei kitomis medžiagomis. Tačiau ligi šiol darbas nėra iš vietos nejudė.

Dabar atėjo sprendžiamos dienos paruošiant patalpas gyvulių žiemojimui. Kolūkiečiai

yra susirūpinę, kad dėl statybos-remonto kontoros kaltės ir šiame darbe bus galima laikyti gyvulių naujoje karvidėje.

Kolūkiečių bei kolūkio vadovų susirūpinimas bei pasipiktinimas yra visiškai suprantami. Tik statybos-remonto kontoros darbuotojai, o jų tarpe ir drg. Goršanovas to nesupranta ir visiškai nesijaudina. O tai suprasti reikia ir kuo greičiau, tuo geriau.

Statybos-remonto kontoros darbuotojai turi imtis visų priemonių, kad iki žiemojimo laikotarpio pradžios karvidė būtų visiškai įrengta ir atiduota eksploatacijon.

A. Fedorovas

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

SANTAŽO IR GRASINIMŲ KAMPANIJA PRIEŠ EGIPTĄ TĖSIAMA

Praėjo pusantro mėnesio nuo tos dienos, kai Egipto vyriausybė nacionalizavo Sueco kanalo kompaniją. Po to, kai sužlugo Vakarų valstybių kolonizatoriai planai Londono konferencijoje, šios konferencijos organizatoriai — Anglijos, Prancūzijos ir JAV valdantieji sluoksniai — dar arčiau išplėtė šantažo ir grasinimų kampaniją prieš Egiptą.

Vakarų valstybių mėginimai primesti Egiptui savo valią pasireiškė vadinamojo „penkių komiteto“ veikla. Šis komitetas, kurio sudėtyje buvo JAV, Australijos, Švedijos, Irano ir Abisinijos atstovai, vedė derybas su Egipto prezidentu Naseru. Šių derybų tikslas — privesti Egiptą sutikti su „Daleso planu“, kuriuo numatoma Sueco kanalo valdymą atimti iš egiptiečių ir perduoti užsienio (tikriausiai Vakarų) valstybėms.

Tačiau kolonizatorių siekimas priversti Egipto vyriausybę jiems paklusti sužlugo. „Penkių komitetas“ nepasiekė to, ko Vakarų valstybės iš jo laukė. Iš Egipto prezidento Nasero laiško „penkių komiteto“ pirmininkui Menziui matome, kad Egiptas atmeta Vakarų valstybių kėslus pasiglemžti Sueco kanalą. Laiskė pabrėžiama, kad Sueco kanalo klausimą savo nesutariama pozicija sukomplikavo ne Egiptas, o Vakarų valstybės. Prezidentas Naseras primygtinai pabrėžia, kad Egiptas yra pasiryžęs užtikrinti laivybos Sueco kanalu laisvę ir pasiruošęs šiuo klausimu sudaryti su visomis suinteresuotomis valstybėmis naują susitarimą.

Lygiagrečiai angliškiesiems ir prancūziškiesiems kolonizatoriai, siekdami įbauginti Egiptą, toliau žvangina ginklais. Tuo metu, kai Kaire vyko derybos, į Kipro ir Maltos salas Viduržemio jūroje buvo permestos anglų bei prancūzų karinės jėgos — jūrų pėstininkai, tankai, aviacija su parašiutiniais desantais ir kariniai laivai. Spauda praneša apie tai, kad „jungtinė prancūzų — anglų karinė vadovybė“ jau ruošia karinių operacijų prieš Egiptą planus.

Kartu su šiais kariniais pasirengimais ne-

toli Egipto teritorijos, kai kurie Anglijos, Prancūzijos ir eilės kitų šalių ministrai, reakciniai sluoksniai stiprina kampaniją, nukreiptą prieš Egiptą. Antai, anglų laikraštis „Sandeil ekspres“ pažymi, kad kai kurie Anglijos ministrai, kuriuos rėmia tam tikri konservatorių partijos sluoksniai, reikalauja panaudoti prieš Egiptą „visas priemones, tame tarpe ir ginkluotąsias jėgas“.

Visų šalių platūs visuomenės sluoksniai žiūri į Vakarų imperialistų veiksmus Sueco klausimu kaip į pasikėsimą prieš bendrąjį taikos reikalą. Tautos reikalauja, kad Vakarų valstybės atsisakytų ultimatumų, šantažo ir karinių grasinimų politikos. Jau praėjo tie laikai, kai kolonizatoriai galėjo savivaliauti Artimųjų Rytų šalyse ir jėga priversti jas tarnauti savo interesams.

RASISTŲ SIAUTEJIMAS JUNGTYNĖSE AMERIKOS VALSTYBĖSE

Dar 1954 metų gegužės mėnesį JAV Aukščiausiasis teismas pripažino, jog rasinė segregacija šalies mokyklose (t. y. priverčiamas baltųjų ir „spalvotųjų“ vaikų apmokymas atskirai) prieštarauja konstitucijai. Tačiau JAV vyriausybė nesiėmė veiksmingų žygių, kad būtų įgyvendinta negrų iškovotoji formali teisė atiduoti savo vaikus mokykloms kartu su baltųjų vaikais. Tai akivaizdžiai pasireiškė prasidėjus naujesiems mokslo metams. Daugelyje JAV pietinių valstijų — Techaso, Tenesio, Kentukio ir kitų — miestuose dar smarkiau išsiliepsnojo prieš negrus nukreipta kompanija. Amerikinių rasistų gaujos, dažnai net ginkluotos, puola negrų gyvenamus kvartalus, mokyklas, siekdami jėga sutrukdyti negrų vaikams mokytis kartu su baltaisiais.

Ypatingai aštrų pobūdį įgavo rasistų siautėjimas Tenesio valstijos Klintono mieste. Po to, kai vietinėje mokykloje užsiregistravo mokyti 12 negrų vaikų, rasistų minios, siekiančios tūkstančių žmonių (viso mieste yra keturi tūkstančiai gyventojų), puolė negrus ir emė juos terorizuoti. Valstijos gubernatorių net buvo priverstas pasiųsti į Klintoną septy-

nis šimtus nacionalinės gvardijos kareivių ir dešimt tankų. Rasistai sukėlė neramumus taip pat Oliver-Springso mieste. Laikraščio „Niu-Jork Taims“ pranešimu 250 baltųjų rasistų įvykdė negrų gyvenamajame rajone du sprogdinimus, Alvarado mieste rasistai, siekdami įbauginti negrus, pakorė 6 negrų iškamšas ir sudegino kryžių (tai reiškia, kad rasistų siautėjimas rengia fašistinę organizaciją „Ku-kluks-klaną“).

Rasinė diskriminacija Jungtinėse Amerikos Valstybėse privedė prie to, kad penkiose pietinėse valstijose — Misisipyje, Alabamoje, Floridoje, Džordžijoje ir Pietų Karolinoje iki šiol viešpatauja griežta rasinė segregacija. Oficialiais duomenimis pietinėse valstijose du milijonai negrų vaikų iki šiol mokosi atskirose „juodose“ mokyklose.

Negrų beteisiška padėtis, rasinė diskriminacija yra vienas JAV politinės sistemos pagrindų. Diskriminaciją remia šalies įtakingi sluoksniai. Kitokiu atveju JAV vyriausybė imtųsi ryžtingų priemonių prieš rasistų siautėjimą. Tačiau vyriausybė tyli. Laikraštis „Niu-Jork post“ ryšium su rasistų siautėjimu Jungtinėse Amerikos Valstybėse rašo, jog JAV prezidento Eizenhauerio balsas šiuo klausimu „pasidarė silpnas ir neryžtingas. Tokiu momentu jo tylėjimas grėsmingu aidu atsiliepia visoje šalyje“.

Tokia yra išgirtoji amerikinė „demokratija“ ir „laisvė“.

S. Laurinavičius

SPORTAS

Stalo teniso varžybos

Centriniam LSD „Spartakas“ kolektyve prasidėjo stalo teniso varžybos. Jame dalyvauja stipriausieji kolektyvo tenisininkai. Jų tarpe — 7 antraatskyrininkai ir 6 trečiaatskyrininkai. Varžybos vykdomos rato sistema ir jau sužaista daugiau kaip 40 partijų.

Dabar pirmąja jaunas trečiaatskyrininkas Z. Andersonas ir C. Jermalauskas, surinkę po 8 taškus iš 10 sužaistų partijų.

A. Banikas

Redaktorius pavad.
H. JURSYS